

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Purtarea în biserică.

Dacă cultura unui popor se învederează mai bine din casele cari se ridică lui D-zeu, atunci mulțumim Domnului, că pe acest teren și neamul nostru a făcut progrese uimitoare.

Tot mai rar găsești sate de ale noastre în cari biserica să nu strălucească de frumusețe și să nu te impresioneze adânc când le treci pragul. Și spre bucuria noastră trebuie să spunem că avem tot așa destule sate în cari sf. ornate și în general toate obiectele bisericesti sunt demne de slujba care se face Atotputernicului D-zeu.

Un lucru însă, durere, lasă de dorit și acest lucru este purtarea credincioșilor în aceste biserici, care și dânsii ar trebui să fie la înălțimea internului și a externului frumos împodobit.

Este ușor de înțeles că mai mare jignire nu se poate aduce slujbei făcute lui D-zeu, decât o purtare necuviincioasă în decursul acestei slujbe.

Prin o purtare necuviincioasă mai întâi dovedim că de o concentrare sufletească a noastră, cum pretinde credința, nu poate fi vorba. Este imposibil să vini la sf. biserică și să simți în acelaș timp credință, nădejde în D-zeu și iubire față de El și apoi să vorbești, să râzi sau să faci alte acte nepotrivite cu slujba sfântă.

Sfânta biserică este locul unde venim să ne reculegem sufletește, să ne examinăm conștiințele, să ne vedem micimea noastră și în acelaș timp să ne dăm seama de Majestatea lui D-zeu. În o biserică unde lumea intră și iese după plac, unde se vorbește după plac, unde doarme sau se plictisește lumea, este imposibil să fie măcar și vorba despre o concentrare sufletească.

În felul acesta este evident că nici nu putem da lui D-zeu ce trebuie să-i dăm, cuget curat,

inima zdrobită și nici nu putem primi ce am dori, liniște sufletească, mângâiere și ajutor.

Afară de aceasta comitem un păcat greu față de acele puține sau multe suflete, poate, cari vin la biserică chiar așa cum trebuie să vină.

Cu aceste suflete se întâmplă apoi exact acelaș lucru ca și cu lumina care arde frumos și în care suflă toți, așa că oricât ar fi de puternică flacăra ei la urma urmei trebuie să se stingă.

Pe lângă acestea toate, nimic nu poate da o armă de atac mai bună în mâna dușmanilor sf. biserici decât purtarea nepotrivită în decursul slujbelor.

Înainte de a rezolva alte probleme înalte ale bisericii noastre să o rezolvăm pe aceasta cardinală problemă: *Potrivirea sufletelor credincioșilor noștri cu sfîntenia slujbelor divine.*

Știm cu toții că să ridici sufletele credincioșilor noștri la înălțimea sfintelor slujbe *prin mijloace externe coercitive, nu se poate.*

Trebuie să facem ceva pe dinlăuntrul sufletelor.

Și aici ni se încep nedumeririle.

Pe zi ce mergem înainte ni se înmulțesc societățile religioase și în loc ca aceste societăți religioase să-și împartă munca mărunță în biserică și pe cât de mărunță *atât de esențială*, toate vor acelaș lucru, *fructul suprem al credinței mântuirea sufletelor.* Toate societățile noastre religioase dintr'odată vor să rezolve cele mai grele probleme și să ajungă fără muncă mărunță în vârful muntelui.

Sunt necesare societățile religioase? Sigur că sunt și trebuie să precizăm, fiecare societate la locul său e foarte prețioasă. Avem înaintea ochilor exemplul multor orduri călugărești, cari în fond sunt niște societăți religioase și ele. Dar fiecare ord își are activitatea lui bine precizată și mărginită. Un ord se ocupă cu

bolnavi, altul cu săracii, altul cu pastorația, altul cu catehizația etc. Fiecare ord nu atacă vârfurile problemei sufietetși, ci săvârșește o muncă mărunță la suprafață, dar foarte folositoare în fond.

Și acum să revenim la noi.

De ce se supraîncărcăm programul societății tinerilor, când ar trebui în aceste societăți un singur lucru, foarte dar foarte simplu, să facem să-i întoarcem la tradiția din bătrâni, să-i dedăm, — în fața vieții de azi, care chiar ca în America, tinde să recunoască de zilele Domnului numai Crăciunul, Paștile și Rusaliile, — să se odihnească în Dumineci și sărbători *cu trupul și cu sufletul și să vie la biserică*. Un lucru mărunț și nepompos, dar foarte esențial. Dacă am reușit să facem acest singur lucru am împins carul bisericii foarte înalte.

Și să nu uităm, că acest lucru mărunț cere o muncă foarte grea din partea preoțimei noastre, cuminte munca și sistematică. De ce să ne irosim puterile pentru multe probleme fără să facem ceva, când am putea să ne adunăm puterile pentru un singur lucru trebuincios.

De ce să pune cutare societate religioasă cap în cap cu biserica ce privește mântuirea sufletelor, când ar trebui să-și concentreze toate puterile asupra unui singur punct mărunț, dar foarte folositor: *să-și învețe pe toți membrii ei să fie model de purtare în biserică și să participe cu sufletul întreg la slujba divină*.

Atât și nimic mai mult nu am cere dela o astfel de societate, care lucrând în aceasta direcție repede s'ar convinge că ce greu e de făcut acest lucru și cât timp ne trebuie ca să ne ridicăm poporul sufletește la frumseța, evlavlia și bogăția duhovnicească a slujbelor noastre divine.

Să facem deci societăți religioase cât de multe în fața primejdiilor multe cari se ridică în fața neamului și a bisericii, dar la fiecare să-i dăm un lucru, mărunț pentru ochii laicilor, dar foarte însemnat pentru clădirea vieții sufietetși.

Deviza noastră trebuie să fie pentru fiecare societate religioasă *un lucru mărunț și nici decum o problemă mare*. Biserica e sufletul și societățile religioase nu pot fi decât instrumentele ei: ochii, urechile, mâinile și picioarele, dar Doamne ferește, nu *rivalele ei*.

Ce fericită ar fi biserica noastră Doamnel dacă o societate religioasă ar lua asupra ei ca în bisericile noastre, acum frumoase ca intern și extern, se petreacă credincioși cu purtare potrivită jerfei lui Hristos, care se aduce în toate Duminecile și sărbătorile pe altarele lor.

Per aspera ad astra!

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop ort. rom.

Sfințirea bisericii din Cladova.

Duminecă în 24 Noemvrie a. c. s'a sfințit cu mare solemnitate Biserica ortodoxă română renovată din Cladova, jud. Arad. Actul sfințirii s'a îndeplinit prin Prea Sfinția Sa Episcopul Grigorie al Aradului, asistat de consilierii eparhiali: Mihai Păcățianu și Procopie Givulescu protopopul Radnei, preoții: Ilie Chebeleu din Șoimoș, Octavian Câmpian din Bârza, Adrian Raica din Conop, Teodor Șchiopu din Cladova și diaconul ceremonial Florea Lavru.

Cladova este o comună așezată într'o frumoasă poziție pitorească, tocmai între dealuri și la o distanță de circa 3—4 km. dela drumul de țară. Sfânta Biserică este clădită pe deal, iar de o parte și de alta a ei, sunt două văi, dealungul cărora se respiră căsuțele albe și gospodăriile bine îngrijite ale sătenilor. Jos la poalele dealului se puteau zări vre-o 20 de călăreți a căror cai erau împodobiți cu niște frumoase ponevi țesute acolo la țară și pe cari se putea bine distinge, treicolorul național. Îți era mai mare dragul să privești din deal, de lângă sfânta biserică și să-i vezi cum erau îmbrăcați cu toții în haine negre, iar în mijlocul lor era domnul primar al satului, îmbrăcat într'o frumoasă șubă albă, așteptând să bineven-teze pe Prea Sfinția Sa.

P. Sf. Sa Părintele Episcop Grigorie, so-sește cu automobilul însoțit de Prea Onoratul consilier eparhial Mihai Păcățianu. Cu aceasta ocazie a participat mare mulțime de popor, întocmai ca și la celelalte sfințiri de biserică, așteptând cu toții în fața sfintei biserici.

Preoții împreună cu băeții de școală, îmbrăcați în stihare albe și cu ripizile în mână, erau așezați de o parte și de alta a ușei, pe unde a intrat Prea Sfinția Sa în sfânta biserică, care era plină de credincioși veniți de prin satele învecinate: — Radna, Păuliș, Bărața, etc. — doritori de a vedea și ei actul măreț al sfințirii. Preoții îmbracă îndată pe Prea Sf. Sa, în frumoasele Sale ornate. La îmbră-care se cântă: — „Împăratul Ceriurilor...” — de către bunul creștin Teodor Tripon, cantorul și conducătorul Corului bisericesc ort. rom. din Radna, acompaniat de cântăreții bisericestți din Cladova.

Se face încunjurarea sfintei biserici și se cetesc trei Evanghelii, făcându-se ungera în dreptul sfântului Altar și a celor două strane, în care timp s'a cântat din partea cântăreților bisericestți din Cladova: „Încunju-rați popoare Sionul”, „Sfinților mucenici” și „Mărie Ție Hristoase Dumnezeuul nostru”.

Prea Sfințitul nostru și-a arătat dragostea Sa de duhovnicesc Părinte și față de oile cele rătăcite dela învățăturile sfintei noastre biserici, prin faptul ca i-a invitat și pe sectari ca să asiste la celebrarea sfintei Liturghii. Dar cu toate promisiunile pe cari le-au făcut bapțiștii, — unui bătrân cântăreț de al nostru, — n'au avut curajul să se prezinte nici unul ca să stea puțin de vorbă și cu Prea Sfințitul Grigorie care i-ar fi lămurit pe deplin în cunoașterea adevărată a învățăturilor Sfintei Scripturi, după cum a dovedit aceasta și predicatorilor bapțiști din Buteni și din alte părți.

După intrarea în sfânta biserică Prea Sfinția Sa cetește în genunchi cu glas sonor, impresionanta rugăciune de sfințire. Se îmbracă sfântul Prestol și se sfințește interiorul bisericii. Apoi se începe sfânta Liturghie, unde pontifică Prea Sfinția Sa. Biserica era plină de creștini, iar Liturghia decurge în modul cel mai solemn. Răspunsurile liturgice le cântă într'un mod foarte armonios „Corul vocal bisericesc ort. român din Cladova“, condus cu multă însuflețire de un tiner învățator, căruia îi suntem recunoscători pentru silința ce și-a dat-o cu instruirea țaranilor în așa scurt timp, ca prin aceasta să ridice nimbul acestei serbări religioase.

Priceasna a fost cântată de funcționarul Gheorghe Crâznic din Radna, după care părintele Teodor Șchiopu din Cladova, a rostit în fața Prea Sfinției Sale părintelui Episcop, care sta în ușa Altarului, încunjurat de preoțime, — următoarea predică:

„Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa“. (Ps. 117, 24.)

*Prea Sfințite Stăpâne,
Prea Cucernici Părinți.
Iubiți creștini,*

Acesta este strigătul de bucurie pe care-l exclamă azi întreg poporul din această comună, bucuroși încât „limba nu poate a tâlcui“. Bucuroși pe de o parte fiindcă azi ni s'a sfințit dumnezeescul lăcaș, iar pe de altă parte, pentru că această sfințire a-ți căutat a o săvârși însuși Prea Sfinția Voastră — necruțând nici o oboseală.

O, și cum nu am fi noi bucuroși că reparată fiind fundamental, ni s'a sfințit azi biserica după ce 2 ani de zile a stat fără de cruce care a căzut în urma deslănțuirii năpraznicului uragan din 1927. Parcă ne striga Biserica fără de cruce, de câte ori o vedeam: „Priviți toți cei ce treceți pe cale, de este durere ca durerea

mea“ și iarăși: „Căzut-a cununa de pe capul meu“ Nu mai mică ni-e bucuria însă și când Vă vedem Prea Sfințite, care în chipul apostolilor străbateți în lung și în lat întreaga dieceză și iată-ne hărăzitu-ni-s'a și nouă ca nu numai „prin epistolie ci și gură către gură să ne vorbim, ca bucuria noastră să fie deplină“ căci iată de când se știe această generație nu se pomeneste de vre-o atare înaltă vizită ierarhică.

Biserica care azi s'a sfințit e zidită în anul 1897—1898 în locul unei bisericuțe de lemn zidită înainte de 1780. Cea mai veche matriculă e dela anul 1779. Despre parohie se amintește încă la anul 1333 ca existând. Cladova e una dintre comunele Județului Arad cu trecut istoric. Odinioară stăpâneau aici Gheorghe Brancovici, Ladislau Marothy, Ioan Huniade și alții, fiind aici loc vestit și bogat în păduri încât regii de demult ai Ungariei dăruiau Cladova în chip deosebit unor principii. Deși era împărțită Cladova în mai multe cătune (10 la număr) era sub un singur nume recunoscut de comună urbană. La podul Cladovei încă era un atare cătun numit »Valea«, unde se văd ruinele Bisericii, iar pe dealul numit „Cetățuica“ a fost o cetate puternică de care se pomeneste în anul 1474 iar lângă drum la poala dealului a fost o Mănăstire catolică, unde era un călugăr numit „Paulinus“ „...S'au dus toți și s'au dus toate“, „Apa trece pietrele rămân“ și cu adevărat...

După aceste modeste cunoștințe de date istorice pe cari mi-am luat voe a Vi-le aminti, voi aminti despre împrejurările renovării bisericii.

Biserica s'a renovat parte din banii ei, parte din ajutoare și anume: 10.000 lei ajutor dela Veneratul Consistor; 20.000 dela Preceptură și 30.000 din bugetul comunei Cladova. Total un ajutor de 60 000 lei și 60 000 banii bisericii. Renovarea a costat deci 120.000 lei. Țin de datorință a aduce și pe această cale mulțumirile mele în numele enoriașilor mei, tuturor acestor donatori marini moși — instituțiuni vrednice de toată lauda — cari ne-au sprijinit la vremea de lipsă.

Comuna are 720 suflete din care 41 suflete, sectari bapțiști, 2 penticostaliști din ei, și 3 suflete evrei. Bărbați ort. 341, femei 335, total 776. Perechi cununați 140, concubini 40; și aici inima mea de nou părinte sufletesc al acestei parohii se umple de amărăciune că într'un an abia s'au cununat două perechi.

Ceialalți stau reci și nepăsători deși majoritatea sunt tineri fără nici un impediment. Ceeace-i însă și mai dureros e faptul că o mare parte din cei căsătoriți în ultimii ani călcând dorunca „ce Dumnezeu a împreunat omul să

nu despartă" nesocotesc această sfântă taină și fără de nici o frică de Dumnezeu se despart nu însă să încheie apoi o căsătorie mai fericită, ci petrecând vremea în vecinice judecăți...

Populația e în scădere. Unde până acum 50—100 ani erau 30—40 nașteri anual, acum abia sunt 10—12—15.

Iată deci slăbia noastră.

1, Concubinajul, 2. Despărțirile, 3. Scăderea populației prin puținele nașteri, la care se mai adaugă și 4., Sectarismul. Acesta din urmă puhoi a încetat, poporul începând a se deștepta și a-și da seama despre adevărata cale ce duce la mântuire. Nu înfruntându-i spun acestea, ci ca un adevărat părinte ce doresc a fi rog pe Prea Sfinția Voastră să ne vărsați în suflet acel balsam mângâietor care să ne vindece de toate păcatele.

În ceea ce privește starea materială, suntem săraci, pământul fiind puțin, pădurile formând partea mai mare de hotar. Sesiunea parohială constă din 11 jug. cad. pământ. Pământ bisericesc nu e. Biserica e săracă.

Poporul de altfel e muncitor de pădure e sânguincios și iubitor de biserică, păstrător al strămoșilor obiceiuri. Dacă cel rău a putut semăna păcatele aici apoi aceste se datoresc și altor împrejurări.

Venit în mijlocul nostru Prea Sfințite, dați-ne binecuvântarea arhierescă din belșug ca să putem deveni bogați în cele sufletești, căci suntem săraci în cele materiale. „Suntem săraci, dar Vă iubim“.

Intru mulți ani stăpâne!

După aceasta Prea Sf. Sa părintele Episcop rostește o cuvântare foarte instructivă, prin care combate: Concubinajul și divoțurile scăderea populației și Sectarismul.

Îndeamnă parohienii să fie tari în credință și alipiți la sfânta biserică ortodoxă română ascultând de învățăturile ei, cari li se propagă prin glasul bunului lor Părinte sufletec: Teodor Șchiopu din Cladova, în care Prea Sfinția Sa își pune toată încrederea, văzându-l ca pe un păstor bun, care-i în stare să-și deie chiar și viața pentru turma încredințată lui. Face frumoase comparații între lucrurile lumești și cele spirituale, prin dobândirea cărora vor ajunge o adevărată viață fericită. Atrage atențiunea parohienilor, că ori care om din această lume, dacă își va pierde un ochi, are posibilitate să vadă cu celalalt care i-a rămas, tot asemenea dacă își va pierde cineva o mână sau un picior, se va putea ajuta prin alt picior de lemn, ca să se poată mișca dintr'un loc în altul, dar dacă-și va pierde sufle-

1
tul său, nu va afla nici un mijloc ca să poată câștiga și astfel va fi nevoit a se zbate în cele mai mari chinuri și dureri, după trecerea lui din viața pământească.

În decursul rostirii acestei frumoase și impresionante cuvântări, luminatul nostru părinte Episcop Grigorie și-a îndreptat glasul său de bun Păstor — către turma cuvântătoare, cam în următorul mod:

„Nefericit este sârmanul orb, care nu vede frumusețile lumii acesteia, în care ne-a pus Dumnezeu, ca să petrecem viața noastră pământească, dar cu mult mai nefericit este acela, care și-a pierdut sufletul său prin depărtarea dela credința strămoșească, căci acestuia îi rămân ascunse, toate tainele împărăției ceriului.

Îngrijirea de sufletul nostru și păstrarea credinței noastre strămoșești, este deci iubiții mei fii sufletești, cheia cea minunată, care ne deschide nouă tainele împărăției ceriului!

Cuvine-se deci iubiților, ca să ne înălțăm glasul nostru către Părintele cel ceresc și să-i zicem: Învrednicește-ne Doamne și pe noi de această credință întru tine și de viața cea roditoare, care isvorește dintr'însa“.

După aceasta P. S. Sa Părintele Episcop, împarte anafora și stropește mulțimea de credincioși cu apă sfințită. Preotul locului împarte poporului broșuri aduse dela Arad, din „Biblioteca Creștinului ortodox“.

Mulțumind lui Dumnezeu pentru terminarea celor sfinte, Prea Sfințitul Părinte Episcop și Părintele consilier Mihai Păcățian, fac vizita Părintelui Șchiopu din Cladova, iar de acolo au plecat cu două automobile la Prea Cucernicul Protopop, Procopiu Givulescu din Radna, unde au luat masa împreună cu toți preoții cari au servit la sfințire.

*Gheorghe Crișovan,
absolvent de teologie.*

† Protopopul MIHAIL GAȘPAR din Bocșa montană.

Mercuri în 27 Noemvrie a. c. a trecut la cele veșnice, după o suferință scurtă dar grea protopopul Mihail Gașpar din Bocșa montană, în etate abia de 48 ani. A fost unul dintre cei dintâi preoți ai eparhiei Caransebeșului.

Cariera preotească și-a început-o în Lugoj în calitate de diacon. Aici fiind colaborator al conducătorului politic al Banatului Dr. Valeriu Branște la celebrul ziar „Drapelul“ pentru articolele sale de întransigență națională, scrise pe timpul stăpânirii ungurești, a suferit 10 luni temniță la Seghedin.

Dela Lugoj a trecut la Bocșa montană ca proto-pop. Aici pe lângă activitatea bisericească a fost conducătorul protopopiatului său aproape pe toate domeniile vieții naționale. De ani de zile a redactat la Bocșa gazeta „Drum nou”, care s'a distins prin obiectivitate, fiind excluse din coloanele sale orice polemică personală. Tot așa răposatul este binecunoscut și prin activitatea sa literară ca nuvelist și romancier. Ultimul său roman istoric „Fata vornicului Oana” a fost foarte bine primit de critica literară. A participat intens și la viața politică, fiind ales deputat al județului Caraș în mai multe rânduri, chiar și în legislația actuală.

Înmormântarea răposatului mult regretat a avut loc cu mare pompă în Bocșa montană în ziua de 29 Nov. a. c.

Transmitem familiei îndurerate sincere condoleanțe.

Zi de bucurie în Prăjești.

Anul Domnului 1929, a fost anul, în care în tractul Buteni s'a început o vie activitate în ceea ce privește edificarea, renovarea și înfrumusețarea localurilor Dumnezești. Șapte biserici așteptau în acest tract să fie date sfintei lor destinațiuni, fapt care dovedește pe deplin, că simțul de jertfă, precum și sentimentul religios, — decăzut în urma războiului, a crescut în mod considerabil.

Acestei creșteri a sentimentului religios se poate atribui și renovarea bisericii noastre din Prăjești, care s'a sfințit în Dumineca din 3 Noemvrie a. c.

Această zi a lăsat o adâncă impresie în inimile credincioșilor din această parohie. De dimineață când soarele și-a revărsat cele dintâi raze aurii peste dealurile îngălbenite de efectul toamnei, dăgănitul clopotului „celui nou” a vestit până departe începerea Utreniei, precum și bucurie credincioșilor de aicea.

Dat fiind că Prea Cucernicia Sa Părintele F. Roxin protopop tractual se afla în stare convalescentă, Prea Sfinția Sa părintele Episcop Grigorie, în scopul sfințirii bisericii a delegat și a dat binecuvântarea Prea Cucerniciei Sale Păr. Iuliu Bodea din Buteni. Sfinția Sa încunjurat de Cucernicii preoți: I. Târla, I. Giurgiu, C. Bodea, D. Manațe V. Drincu, L. Iojă și Gh. Popoviciu, precum și numeroși credincioși din loc și jur, începe actul sfințirii la ora 9 și jumătate.

Iadată după începerea sf. slujbe sosesc cu automobilul și mult așteptații oaspeți C. S. Păr. Sabin Stefea profesor de religie la liceul „Moise Nicoară” din Arad, împreună cu soția D-na Mărioara Stefea. Sfinția Sa a păstorit această parohie cu deosebit tact timp de 8 ani, prin ce și-a asigurat respectul și iubirea credincioșilor de aici, fiind și azi un mare binefăcător a acestei comune.

Ni-au mai onorat cu prezența lor Domnii: Inginer N. Păcurariu Șeful Ocolului Silvic din Șebîș, P. Co-

vaciu inv. Șebîș, I. Ageu inv. dir. Buhani, D. Radu dir. școlar Șebîș, M. Leuca notar în loc, A. Mândra inv. Doncenii și I. Pordea inv. Ignești.

În despărțământul femeesc remarcăm pe Domnele M. Stefea, D-na Bodea, S. Târla, A. Drincu, P. Manațe, D-na, Covaclu, E. Radu, F. Leuca, M. Tămaș, I. Dronca și d-ș Onaga.

Răspunsurile Liturgice au fost cântate de corul mixt a Soc. „Sf. Gheorghe” din Prăjești, înființat și dirijat de preotul locului. După priceasnă Sf. Sa Păr. I. Bodea a ținut o prea frumoasă cuvântare, prin care a arătat că biserica este corabia vieții noastre, care ne conduce la limanul mântuirii noastre sufletești și trupești. Masa s'a dat în localul casei parohiale.

Facem aci mențiune, că cu o săptămână înainte de sfințirea bisericii, parohia a cumpărat un clopot de cca. 3 măzi greutate, la achitarea cărui au contribuit, Composesoratul 1000 Lei, credincioșii Pavel Jurca, și Vanci Florea cu câte 500 Lei.

Bunul Dumnezeu să dea în locul celor materiale bunurile Sale cele neperitoare, tuturor binefăcătorilor și sprijinitorilor acestei biserici, cât și celor ce s'au ostent și cu prezența lor au contribuit la solemnitatea acestei zile de bucurie.

Preot I. Tămaș.

In atențiunea

On. Preoții!

Duminecă, în 29 Dec. a. c. se va citi Evanghelia după Nașterea Domnului, Matei c. 2., „Iar după ce s'au dus Magii” și nu cea de înainte de Botez precum s'a indicat în Calendarul nostru prin o greșală regretabilă.

Nr. 6060/1929.

Ordin Circular.

Referindu-ne la ordinul circular Nr. 5262/1929. dispunem din nou și îndatorăm toate oficiile parohiale să procure urgent seria de exemplare apărute în „Biblioteca Semănătorul” în sumă de circa 750 lei, care are de scop popularizarea literaturii românești.

Pentru tot ce privește „Biblioteca Semănătorul” a se adresa Librăriei diecezane din Arad.

Arad, la 25 Noemvrie 1929.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

„Misionarul“.

(Revistă bisericească. Apare lunar sub conducerea unui comitet provizor.)

Între dezideratele Congresului General misionar din Arad sesiunea 1928 era și aceea; să se editeze o revistă antisectară a întregii Biserici române. Al doilea Congres General al misionarilor din țară, ținut la Chișinău a văzut deja realizarea acestei necesități. La 6 Octombrie 1929 în condiții exterioare excelente a apărut I Număr al acestei reviste, care poartă numele „Misionarul“. Cum vedem, însăș numirea acestei reviste arată scopul pentru care este chemată. Chiar pe pagina primă găsim confirmarea acestui scop principal, care „ar fi să prevină lumea ortodoxă românească de boala sectelor, iar față de cei atinși să propună medicamentele cele mai folositoare și o metodă psihologică potrivită, de a-i readuce la sănătatea sufletească“... Cuprinsul acestei reviste de 132 de pagini, stă în perfect acord cu scopul amintit mai sus.

Prin condeele iscusite ale părinților autori, chiar în singurul număr al acestei reviste și chiar înaintea minții nepreocupate de opera misionarismului, apare necesitatea și actualitatea categorică și care apar așa de real, încât începi să o vezi ca ceva fizic. Totodată înaintea ta se ivește și un plan de activitate pe terenul acesta, iar așa de clar, încât poți să vezi întregă calea unei opere misionare, dusă la sfârșit binecuvântat. Și cum ar putea fi altfel, dacă în colaboratorii acestei reviste, vedem persoane, cari lucrează de un lung șir de ani în ogrorul Domnului, pe terenul misionarului. Aici găsim pe I. P. S. Sa Gurie P. S. Sa Grigorie, P. S. Sa Iustinian, Arhimandritul I. Scriban și preoții misionari.

Pe pagina primă a acestei reviste I. P. S. Sa Mitropolitul Gurie spune „Cunoșteți adevărul“ Regele naturii cu tot progresul său, în cele materiale, totuși se simțea slab și neputincios în fața greutăților și complicațiilor vieții. Viața de după război secundată de mințea iscoditoare a omului pune în fața lui o mulțime de probleme de ordin spiritual, cari servesc pentru el ca piatra de poticnire. Cunoșteți adevărul cu ajutorul Duhului Sfânt și el vă arată calea cea dreaptă. Rugăciunea și aprofundarea adevărului sunt indispensabile omului. Gândul binecuvântat, care stă la baza revistei „Misionarul“ ne aduce un ajutor neprețuit. Apoi P. S. Sa Grigorie vlădică-misionar în articolul său „Secretul misionarismului“ prin analiza magistrală a vieții actuale, unde totul favorizează păcatul, nu poate fi acuzată pentru starea de azi numai preoția. E necesară obiectivitatea în aprecierea cauzelor stării actuale, pe terenul religios-moral. Apoi vin mijloacele de acțiune-preoții misionari, a cărora prima arma trebuie să fie rugăciunea și devotamentul muncii, revista misionară, fără îndoială este produs al acestui devotament și în sfârșit faptele noastre vor vorbi mai elocvent pentru cauza sfântă. P. S. Sa Iustinian în articolul său „Lupta contra sectelor“ în mod evident demonstrează că în misionarismul nostru suntem pe cale bună Congresul misionar cu tot succesul său are însemnătatea mai mult pentru noi preoți, dar nu și pentru sectanți. În cuvinte juste spune că acolo câștigă opera misionară unde preotul este o personalitate și, ca atare în sine este adevărul și cel mai mare misionar. Nu ne descurăjem de atacurile sectante; în ele avem dovadă că poporul nostru e profund religios.

Și numai acolo unde noi am uitat să dăm apa cea vie pentru sufletele arse de sete, acolo primește și bea din băltoaca sectanților. Iar părintele Scriban sub titlu „Ne întoarcem“ iar la ale noastre în chip lămurit ne arată stadiile prin cari a trecut misionarismul Bisericii ortodoxe și arată și cauza acestui mers. Aici și cei cari nu recunosc necesitatea predicii și cei cari văd în trezire propovăduirea „protestantismului“ capăt un răspuns mai mult de cât suficient. Apoi simplă escursiune în starea faptică ne dovedește că noi slujitorii altarului trebuie să începem încreștinarea oamenilor și din creștini cu suflete pustii, să ne silim a scoate creștini plini de miez, plin de dar și de adevăr“.

În articolul părintelui misionar Sevoznicov „Rece, călduți, fierbinte“, ca firul roșu trece ideea-ne lipsește zelul în propovăduire. La alte biserici, dar mai ales la sectanți, unde fiecare dintre ei este un misionar și unde misionarismul este privit ca nervul principal al vieții bisericești. Și cu toată justeteaconstată, că sectarii au profitat de nepăsarea noastră. Suntem pe calea de trezire și e necesar ca să ne aprindem cu totul de duhul râvnei, care birue totul. Părintele I. Puiu în „Activitatea filantropică“ spune de însemnătatea acestei laturi în opera misionarismului. Demonstrează starea bis. catolice din Viena, unde după război mondial, biserica a suferit pierderi însemnate în favorul organizațiilor social-democratice. Acest dezastru în care ajunsese bis. rom. catolică din Viena care era mai înainte privită ca o cetate a catolicismului după afirmarea Dlui profesor de teologie Dr. L. Threbs, provine de acolo, că a neglijat fapte de îndurare creștinească, care lucru, partidul social a folosit-o, și astfel a câștigat masele largi ale orașului.

Cazul acesta este un avertisment ca să lucrăm pentru întărirea Bisericii noastre pe tărâmul filantropic. Activitatea filantropică asemenea este o notă esențială a misiunii creștine „după faptele lor îi veți cunoaște“. Matei 7.20 Ie. C. Popovici în „în temelurile credinței în mijlocirea pentru noi a plăcuților lui Dumnezeu“ cu o bogăție de citate ne dovedește că între biserica pământească și cea cerească este o strânsă legătură. Rugăciunea este un mijloc dintre cele multe acestei legături. În articolul acesta vedem o mulțime de dovezi, că rugăciunile celor drepti chiar în viața lor pe pământ sunt plăcute lui Dumnezeu. Sfinții Apostoli ne îndeamnă la rugăciune. Toți suntem păcătoși și pentru aceasta nu îndrăsnim a nădăjdi că El va auzi rugăciunile noastre. Să alergăm la rugăciunile și mijlocirea plăcuților Lui, știind că „Ochii Domnului caută spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunile lor“ Tesaloniceni 3.14.

Pentru crearea unui front unic în luptele noastre pentru conservarea sufletului ortodox e necesar centrul de conducere care cere și un organ de publicitate, fără care părintele Andronic în articolul său „Ne trebuie un organ central de conducerea operei misionare“ susține că nu vom avea izbândă, fără acesta.

În revista Misionarul găsim un interesant articol „În chestia apropierea lipovenismului de biserica noastră ortodoxă“. În cuvinte pline de adevăr caracterizează firea lipoveanului și situația lui în statul nostru. „Lipoveanul trăiește numai în sectă și pentru secta sa, cugetă, dorește numai cât îi permite și cere secta sa. Tot ce nu are raport cu secta, este străin de dânsul și el este indiferent fie în binele, fie în răul altora“. Și totuși cu exclusivismul său exagerat statul român

a știut să câștige pe aceștia pentru cauza sa și astfel ei au devenit cetățeni loiali. Cu atât mai ușor biserica ortodoxă română a putut să-l primească la sânul său, pentru că aceasta are aceleași dogme și deosebindu-se numai în rit. Face și propuneri concrete în această privință luând ca exemplu, unirea unei părți a bisericii noastre cu Roma, asemenea și unirea bis. Omopiste (edinovercescaea) cu bis. Ru-sească. În geneza rătăcirilor inochentiene în trăsături suficiente ne arată transformarea inochentismului, care încă nu s'a oprit ci continuă. Autorul face caracteristica inochentismului și fazelor lui de dezvoltare, unde s'a manifestat cu metamorfozele sale dogmatice, iar învățătura morală a rămas intactă. Rigorismul în teorie și imoralitatea în practică este firul de legătură ce trece prin toate perioadele dezvoltării ereziei inochentiste. Preotul N. Murea prin argumentațiile proprii dă evidență izbitoră sprijinite și de părerile streinilor cari au pătruns spiritul baptismului, dovedește că baptismul sub masca religioasă urmărește scopuri social-politice comuniste. Chiar mărturisirea fructușilor bop-tiști din Rusia e dovadă nerăsturnabilă că baptismul e frate cu bolșevismul.

Într-o traducere din rusește „Dacă e nevoie de polemică misionară“ Ic. Trofimo înainte de a răspunde la întrebare negativ sau pozitiv, face caracterizarea acestei polemici în sensul apostolic. 2. Tim. C. 2. v. 24-26. Prin gura celui mai luminat iergrh al bisericii rusești cembate pe acei, cari răspund negativ la această chestiune: „mergeți învățați toate popoarele“... rămâne și azi înainte „pentru toate zilele“ obligatorie de executat.

„Iudaismul și adventismul“ a părintelui Livovschii: O privire generală asupra adventismului ne spune că originea lui trebuie căutată în mozaism, care în lupta sa pe teren economic și politic, atunci numai poate izbândi, dacă îi succede „a arunca o punte de la opiniile religioase mozaice la creștinism“. Asemenea și modul cum este organizat adventismul vorbește clar că este o operă a iudaismului. Adventismul, pentru a câștiga mijloacele necesare pășește pe aceleași căi cași iudaismul. Pentru câștigarea mijloacelor de propagandă și pentru sectă, adventiștii pretind dela cei convertiți zecluala amintită în T. V. Chiar din revistele lor reese, că meritul conducătorilor lor se apreciază prin mijloacele bănești, cari au știut să le stoarcă dela adeptii săi. Asemenea și prin latura morală cum își rezolvă ei nevoile materiale ale sectei, tradează paternitatea ei. Părintele misionar Scodigor, în dialogul său iscusit cu sectanții în care susține ideea: „Creștinii trebuie să fie neapărat în unire cu Biserica“ sprijinindu-se pe mai multe citate din Sf. Scriptură. În interesantul articol „Catholicismul în Franța“ tradus de A. P. vedem viața bisericii catolice dela sfârșitul secolului trecut. Aici vedem loviturile primite din partea guvernului Coumbas-sevestre averilor, închiderea mănăstirilor, isgonirea călugărilor etc. A intervenit războiul mondial, care a ridicat religiositatea poporului. Sub guvernul lui Heriot (1924) s'a început lupta din nou contra bisericii, dar biserica a luat o contra ofensivă, pentru că catolicii au câștigat mare influență chiar și asupra oamenilor politici. Trebuie să amintim, că în lupta aceasta, catholicismul a dat mare atenție educației, tineretului creind școli libere, începând dela școala primară până la universități cu un cadru pedagogic excelent. Asemenea în cuvinte clare ne redă tabloul energiei ce se arata pe terenul social-politic, organi-

zând sindicate libere, bibliotecă, consultații juridice, editarea ziarelor, construirea caselor populare, parafizând astfel mișcarea comunistă. Toți catolicii formează „Uniunea națională catolică“ sub președinția generalului Castelneau. Citind acest articol vedem, cum, prin muncă furnicărească se renaște biserica catolică prigonită de revoluție. Părintele Bogdanet în cuvinte juste vorbește de „Manualul de sectologie“ de diaconul M. Constantinescu, care cu apariția sa dă un sprijin eficace preoțimii în luptele cu sectarii.

Pe paginile acestei reviste au găsit loc și decideratele Congresului General misionar din Arad, sesiunea 1928 și programul lucrărilor Congresului misionarilor ortodocși dela Chișinău.

Nu fără interes poate fi privită schița programatică misionară a secției culturale eparhiale din Chișinău în anul 1929, în lupta împotriva sectelor religioase și a indiferentismului religios. Partea principală a revistei se încheie cu „Un apel către întreg clerul ortodox, Domnii profesori de teologie, cărturari, mănultori de condelu“ se aducem prinosul de contribuție după puterile fiecăruia, acestei reviste, care a devenit un far, care ne-ar lumina și calea cea grea a luptei cu rătăciții și cu indiferentismul.

La rubrica „Știri interne“ sunt semnate evenimentele mai importante din viața întregii noastre biserici și a diferitelor eparhii. La „Știri externe“ găsim un bogat material informativ, din viața bisericilor; din: Palestina, Polonia, unde persecuțiile contra bisericii ortodoxe iau tot mai mare avânt, despre biserica ort. Slovacă, raportul bisericii marțavite cu biserica ort. din Polonia, din viața bisericii albaneze, rusești, apoi despre succesul și interesul care provoacă ortodoxia în Franța și Germania, atrăgând la sânul său mai mulți nemți și francezi, America cu sectele ei. Ca încheiere pot să afirm, că în numărul prin al revistei „Misionarul“ avem un început strălucit, care dacă va fi susținut în mod corespunzător, fără îndoială va aduce servicii neprețuite sfintei noastre biserici și nouă preoților.

Redacția și Administrația: Secția Culturală a Consiliului eparhial.

Abonament anual 300 lei.

Chișinău.

Un număr 40 lei.

A. C.

Mulțumită publică.

În numele consiliului parohial din comuna Drăgoești tractul Belințului, subsemnatul aduc și pe aceasta cale cele mai vii și bineplătite mulțămiri, pentru danile făcute sfintei noastre biserici locale, următorilor credincioși.

1. Dnei preotese Valeria Lungu, pentru praporul vinet de lână donat, în preț de 5000 Lei.

2. Credincioșilor Nicolae Buleja și soției sau Elisaveta, apoi credincioșilor Nicolae Gheța și Cristina precum și tuturor credincioșilor, cu a căror jertfă s'a cumpărat un prapor negru de lână, în preț de 5000 Lei.

3. Creștinei Iordanca Jurca, carea a dăruit un acoperemânt de catifea pentru analog, frumos confecționat, în preț de 2000 Lei.

Atotputernicul să reverse asupra tuturor binefăcătorilor Darurile Sale bogate de Sus.

Drăgoești, la 23 Noemvrie 1929.

Lucian Lungu
preot ort. român.

INFORMAȚIUNI.

Părintele Coriolan Buracu Iconom Stavrofor și deputat de Caraș, a fost numit cu data de 15 Noembrie c., Consilier Cultural al Eparhiei Râmnicului-Noul Severin.

Părintele Buracu, care în calitate de director al Palatului Cultural din T.-Severin, având sub conducerea sa Biblioteca I. G. Bibicescu cu peste 40.000 volume, Muzeul Dr. C. I. Istrati cu o colecție bogată adunate cu mari sacrificii de nobili testatori, a adus servicii reale acestor importante instituții culturale și prin ele țării și neamului precum și fraților noștri de peste hotare, trece ca Consilier Cultural în cea mai mare eparhie, a Râmnicului-Noul Severin, de sub înțeleapta și laborioasă păstorire a unuia dintre cei mai înțelepți și activi chiriarhi ai bisericii noastre ortodoxe, P. S. Vartolomei și a vrednicului său colaborator P. S. Nifon Criveanul.

Nu ne îndoiim că părintele Buracu se va achita pe deplin și în această nouă misiune cu care a fost încredințat, dorindu-i succese frumoase.

Aviz.

Au apărut **Statutele Soc. Tin. adulte „Sf. Gheorghe”** și se pot procura dela **Librăria Diecezană**. Prețul exemplarului este Lei 8 plus porto.

Mulțumită publică.

Pentru binevoitorul ajutor de 10,000 Lei, zece mil lei, acordat de Dl prefect Dr. L. Cigăreanu al județului Timiș Torontal în scopul renovării sfintei noastre biserici ort. române din Drăgoești (tractul Belințului), în numele Consiliului parohial local se aduc pe aceasta cale cele mai vii și sincere mulțumiri parsoanelor în drept.

Drăgoești, la 23 Noembrie 1929.

Lucian Lungu
preot, președ. cons. par.

Concurse.

Conform rezoluției Venerabilului Consiliu eparhial de sub No. 6264/7929, prin aceasta se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial Biserica și Școala, pentru îndeplinirea parohiei de clasa II-a din comuna Musca, devenită vacantă prin strămutarea parohului Valer Popovici, pe lângă următoarele venituri:

1. Sesiunea parohială în estenziunea ei de astăzi. 2. Un intravilan parohial. 3. Patru pepeniște. 4. Două cânepiște. 5. Stolele și birul legal. 6. Casă parohială.

cu instalație de lumină electrică și supraedificate. 7. Intregirea dotației preoțești dela stat.

Alegândul preot are să solvească toate dările publice după întreg beneficiul. Este îndatorat a catehiza la școlile primare din comună, fără alta remunerațiune, precum și a predică în sf. Biserică, totdeauna, când servește.

Dela reflectanți se cere cvalificațiune pentru parohii de clasa a doua.

Rugăriile de concurs însoțite cu documentele prescrise și atestat despre serviciul de pâună aci, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Musca, sunt a se trimite în termenul concursual oficiului protopopesc ort. rom. din Șiria.

Reflectanții sunt datorii, pe lângă stricta observare a §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, a se prezenta în sf. Biserică din Musca, spre a-și arăta dexteritatea omiletică și rituală. Cei din altă eparhie, numai cu consenzul Prea Sfinției Sale Domnului Episcop eparhial pot concura.

Dat din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Musca, ținută la 3 Noembrie 1929.

ss *Emil Căpitan adm. par.* ss *Gheorghe Muntean*
preș. consiliului parohial notarul consiliului parohial
în înțelegere cu ss *Mihail Lucașa* protopop.

—□—

3-3

Conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial Nr. 6343/1929 pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia II-a din Ineu devenită vacantă prin trecerea Păr. I. Cociuban în Eparhia Clujului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela apariția primă a acestei publicări în organul oficial al Eparhiei: „Biserica și Școala” cu următoarele condițiuni:

Parohia e de clasaa I-a.

Are ca venituri:

1. Uzufuctul sesiei parohiale de 32 jug. pământ arabil.

2. Dobânzile capitalului realizat prin vinderea grădinei preoțești:

3. Stolele legale.

4. Birul legal

5. Dotația dela stat pentru care parohia nu garantează. Casă parohială nu este. Toate impozitele de pe întreg venitul preoțesc le va suporta cel ales. Va predică în toate Duminecile și sărbătorile când va fi de serviciu. Va catehiza la școlile primare din loc fără altă remunerație.

Recurenții, cu prealabilă știre a administratorului protopopesc Mihail Cosma paroh în Răpsig, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau serbătoare în sf. Biserică din Ineu, jud. Arad, pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratoric.

Cererile însoțite cu actele justificative, adresate Consiliului parohial din Ineu, se vor înainta în termen concursual administratorului protopopesc Mihail Cosma în Răpsig.

Recurenții din altă Eparhie vor alătura la cererea de concurs actul de învoire din partea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial.

Consiliul parohial ort. rom. Ineu.

în înțelegere cu P. C. P.

(L. S.)

(ss) *Mihail Cosma*
adm. protopopesc

3-3

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**